

tudi uradnikov po volitvah ne spravljajte v zadrege; saj Vam je znana resnica, da nihče ne more služiti dvema gospodoma.

Pustite poslednjič na strani še posebno vse take, ki napenjajo vse žile, da bi našo deželo ponemčili in jo v nemštvo vtopili, kajti to bi nas izneverilo materi naši domovini in bi v nevarnost spravilo vse cesarstvo, ker bi sovražnik njegov toliko lože lakomne svoje roke stegnil po njem.

Mi želimo Avstrijo jednotno, mogočno, slavno, vsem narodom pravično, zato pa tudi želimo mirno spravo in slogo med vsemi narodi na podlagi svobodne, vsem narodom pravične ustave. Mi želimo povzdigo duševnega in svetnega blagostanja našega naroda. Mi zahtevamo veljavo domačega našega jezika v šolah, uradnih in splošnem življenji, da domači nismo tujci v lastni domovini. Mi želimo polajšanje davkovskih bremen, ki našo deželo še posebno težé. Na kratko rečeno: mi želimo vse in le to, kar je na korist in srečo milemu našemu narodu in na blagor Avstriji!

Rojaki! po teh načelih volite tudi Vi poslance v naš deželni zbor in srečna bode domovina.

Vsakemu rodoljubu je tedaj zdaj sveta naloga, in do vsacega se stavi iskrena prošnja: naj razširjuje naše besede v narodu, da se vsak volilec zavé svoje dolžnosti do domovine svoje in da po tej dolžnosti prosto voli brez strahu, da se komu zameri, ali da komu na ljubo voli zoper svojo vest! Volitev je po cesarski postavi popolnoma prosta, sicer ni volitev, ampak tlaka le sužnjega človeka.

Ako narod pri sedanjih volitvah ne zmaga, žalostna mu osoda! Ravnopravnost nam ostane le mrtva črka na papirji. Zato, dragi rojaki! pazite, delajte, da se srečno izidejo volitve. Razjasnite, komur je razjasnila treba, odkrijte prilizovalce, katerih besede se ne skladajo z djanjem in le ljuliko sejejo med pšenico!

Poslušajte naš glas; poslušajte našo prečastito, od nekdanj za narod vneto duhovščino in glas takih mož, od katerih gotovo veste, da so rodoljubi! Naši nasveti naj Vam veljajo; zato dajte vsi svoje glasove le takim, ki Vam jih mi priporočamo, sicer, ako se kdo le svoje misli drži, ne pomaga svojemu nič, pa kriv je tega, da se razcepijo glasovi in da ne zmagajo naši.

To je sporočilo naše!

Ako Bog dá in edinost rodoljubov, zmagali bomo!

Da se zgodi, delajte, mili rojaki, do zadnje ure pred volitvijo!"

V Ljubljani 11. dne januarija 1867.

Národní volilni odbor za vojvodstvo Kranjsko.

Dr. Jan. Bleiweis, deželni odbornik in odbora predsednik.
Baron Jan. Schloissnigg, bivši cesarski namestnik. Baron Anton Zois. Dr. Lovro Toman. Luka Svetec. Anton Kos, stolni prošt. Dr. Jan. Pogačar, stolni dekan. Jan. Novak, kanonik. Jož. Pavšler, kanonik. J. Poklukar, kanonik. Jož. Zupan, kanonik, mestni župnik. Juri Volc, kanonik. Dr. And. Čebašek, profesor. Dr. L. Vončina, profesor. Dr. E. H. Costa, mestni župan, dr. Jož. Orel, Pavel Auer, Jož. Blaznik, Jož. Debevec, Miha Pakič, Jožef Pleiweis, France Resman, Jožef Šventner, Fr. Souvan, dr. Zupanec, dr. Valenta, Blaž Vrhovec — mestni odborniki, Fid. Terpinec, predsednik družbe kmetijske, V. C. Zupan, predsednik kupčijske zbornice, J. N. Horak, podpredsednik, Jan. Jamšek, Jan. Več, Matevž Schreiner, Pavel Skalè, France Mali, Jožef Strzelba, Gustav Tönnies — odborniki kupčijske zbornice.

Slovensko slovstvo.

* *Iz sodnijskega življenja. Mikavne povesti iz življenja hudodelnikov.* Spisuje Jakob Aléšovec. Ponatis iz „Novic“. I. zvezek.

Tako je naslov lični knjižici, ki je ravno zdaj prišla na svetlo. Bralcem „Novic“ so sicer povesti, ki se v nji nahajajo, znane, vendar bo tudi njim, kakor drugim vstreženo s posebnim natisom, v katerem mikavne povesti niso pretrgane, kakor po časnikih. Povesti so vseskozi pisane v lahko umevnem jeziku, spletke mikavne in kakor nam je znano, so se prikupile že po „Novicah“ slovenskemu občinstvu; vrh tega niso nikakor polzke, pohujšljive za nikogar, dajó se lahko v roke starim in mladim, ženskemu in moškemu spolu. Le škoda, da jih je malo število natisnjenih, ker prepričani smo, da bodo naglo vsi zvezki našli pot med bereče občinstvo. Cena zvezka je 30 kr.; dobivajo pa se pri pisatelju in v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani.

Spomini na zadnji deželni zbor Kranjski.

Zadnjih 12!

Za vero, za cesarja, domovino
Do smrti zvesti vselej mi stojimo;
Al žalibog! nekteri so odpadli,
Sovražniku služiti se navad'li!
Ojstró naj ród nas, zgodovina sodi,
Sodnik pa Večni obéma mili bodi!
Poslanec naj se sodbe ne bojí,
Ki za zastavo sveto se borí!

—rb—

Mnogovrstne novice.

* *Potres v južni Ameriki* na meji Kolumbije in Venezuele je bil nedavno tako grozovit, kakoršnega zgodovina le malokdaj pomni. Mesto Cuenta je popolnoma razrušeno, ne ena hiša ni cela ostala; število ljudi, ki so smrt storili v tem potresu, znaša okoli 5000. Ravno tako so popolnoma razdjana mesta in sela Rosario, San Antonijo, Capacho, Guasuno, San Juan de Wrena, San Capetaro, San Christobal, Tarida, Soberatiro de Grila in še več drugih. V Cuenti ni kamen ostal na kamenu. Število mrtvih znaša tričetrť vseh prebivalcev. To malo ljudi, kolikor se jih je rešilo pogina, prebiva sedaj v okolici prejšnjega mesta. Groza je videti ranjene, ki nimajo nikakoršne postrežbe. Tatovi in razbojniki stanujejo sedaj v nesrečnem mestu; kdor more, ta ropa; smrad je strašen od živine, ki je poginila in po ulicah gnjije. Vulkan, ki je potres naredil, ni še nehal bljuvati ognja; potresov tedaj še zmirom ni konca ne kraja.

Zabavno berilo.

Iz sodnijskega življenja.

Po spominu skušenega starega pravika.

Spisuje Jakob Aléšovec.

IV.

Policijski komisar.

(Dalje.)

Kaj je oče na to storil“, mu sežem jaz v besedo. „Kaj bi storil? Plačeval je, da ni prišlo njegovo ime po mestu ob zaupanje. Vendar je povsod, kjer je plačal kak dolg, za trdno izrekel, da odslej ne bo pla-